



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Filipa Dienstbiera a soudkyň JUDr. Lenky Matyášové a Mgr. Veroniky Juříčkové v právní věci žalobce: **Mgr. F. Š.**, proti žalovanému: **Okresní soud v Hodoníně**, sídlem Velkomoravská 4, Hodonín, týkající se žaloby na ochranu proti nečinnosti žalovaného, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 4. 6. 2021, č. j. 62 A 55/2021 - 9,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobce **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení případu

[1] Žalobou podanou u Krajského soudu v Brně se žalobce domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného při vyřizování jeho žádosti o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

[2] Žalobce v řízení před krajským soudem požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů.

[3] Usnesením ze dne 3. 6. 2021, č. j. 62 A 55/2021 – 6, krajský soud nepřiznal žalobci osvobození od soudních poplatků s odůvodněním, že žalobce vede značné množství

obdobných sporů, které se nikterak nedotýkají jeho životní sféry, a proto by nebylo spravedlivé, aby riziko neúspěchu ve sporu, který hodlá žalobce vést, bylo přeneseno na stát. V záhlaví označeným usnesením krajský soud zamítl žádost žalobce o ustanovení zástupce.

II. Kasační stížnost

Žalobce (dále též „stěžovatel“) podal proti v záhlaví označenému usnesení krajského soudu kasační stížnost, v níž namítá, že krajský soud vytváří překážky soudnímu pojednání a poskytnutí ochrany práva na informace tím, že nepřiznává osvobození od zaplacení soudního poplatku nebo neustanovuje zástupce. Stěžovatel to považuje za projev soudní arogance, diskriminace a porušování principů právního státu. Stěžovatel proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil usnesení, jímž krajský soud zamítl žádost o ustanovení zástupce, a věc vrátil k novému pojednání a rozhodnutí. Stěžovatel rovněž navrhl, aby Nejvyšší správní soud po zrušení napadeného usnesení přikázal věc k pojednání a rozhodnutí jinému senátu krajského soudu.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[4] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou, a je tedy projednatelná, dospěl však zároveň k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[5] Nejvyšší správní soud předesílá, že o kasačních stížnostech téhož stěžovatele v obdobných věcech již opakovaně rozhodoval, a to např. v rozsudcích ze dne 13. 9. 2019, č. j. 1 As 275/2019 - 13, ze dne 17. 5. 2021, č. j. 3 As 109/2021 - 15, ze dne 20. 5. 2021, č. j. 4 As 114/2021 - 21, ze dne 28. 5. 2021, č. j. 5 As 112/2021 - 19, ze dne 15. 7. 2021, č. j. 6 As 147/2021 - 17, naposled ze dne 10. 8. 2021, č. j. 6 As 170/2021 - 19.

[6] Usnesení krajského soudu ze dne 3. 6. 2021, č. j. 62 A 55/2021 - 6, jímž byla zamítnuta žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků, stěžovatel rovněž napadl kasační stížností. Tuto kasační stížnost Nejvyšší správní soud zamítl rozsudkem ze dne 1. 7. 2021, č. j. 9 As 127/2021 - 13.

[7] Jelikož stěžovatel nesplnil podmínky pro osvobození od soudních poplatků, krajský soud mu ani nemohl ustanovit zástupce pro řízení (§ 35 odst. 10 s. ř. s.). V řízení o žalobě nadto není zastoupení advokátem povinné a stěžovatel jako bývalý advokát je osobou znalou práva. Není tedy ani splněna podmínka, že ustanovení zástupce je nezbytně třeba k ochraně práv (§ 35 odst. 10 s. ř. s.).

[8] K návrhu stěžovatele na přikázání věci jinému senátu krajského soudu Nejvyšší správní soud uvádí, že § 9 s. ř. s. umožňuje přikázání věci pouze jinému soudu, nikoli jinému soudci či jinému senátu téhož soudu. Nejvyšší správní soud proto tento návrh posoudil jako kasační důvod podřaditelný pod § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s., tj. tvrzenou

pokračování

zmatečnost soudního řízení spočívající v tom, že v něm pro podjatost rozhodovali vyloučení soudci.

[9] Podle § 8 odst. 1 věty třetí s. ř. s. však nemohou být důvodem k vyloučení soudce okolnosti, které spočívají v jeho postupu v řízení v konkrétní věci. Ve vztahu k nyní tvrzenému důvodu, pro který by měli být podle stěžovatele vyloučeni soudci senátu krajského soudu, který rozhodoval ve věci vedené pod sp. zn. 62 A 55/2021, lze přiměřeně odkázat na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 6. 2003, č. j. Nao 25/2003 - 47, podle kterého *„důvodem pro vyloučení soudce z projednávání a rozhodnutí věci nejsou podle § 8 odst. 1 s. ř. s. okolnosti spočívající v postupu soudu podle § 36 odst. 3 věty druhé s. ř. s., který vedl k zamítnutí žalobcovy žádosti o osvobození od soudních poplatků s odůvodněním, že žaloba zjevně nemůže být úspěšná, a to ani v případě, že by takové rozhodnutí nebylo věcně správné“*. Obdobně není důvodem pro vyloučení soudce ani postup soudu podle § 36 odst. 3 s. ř. s., který vede k zamítnutí žalobcovy (stěžovatelovy) žádosti o osvobození od soudních poplatků s ohledem na povahu vedeného sporu.

IV. Závěr a náklady řízení

[10] Nejvyšší správní soud tak dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl.

[11] O nákladech řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel, který nebyl ve věci úspěšný, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady v řízení o kasační stížnosti nevznikly, proto mu Nejvyšší správní soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. srpna 2021

JUDr. Filip Dienstbier
předseda senátu